

Светосимеоновски сабор у Подгорици

Светосимеоновски сабор, традиционална црквена манифестација коју сваке године организује Митрополија црногорско-приморска у Подгорици, родном месту Светог Симеона Мироточивог – Стефана Немање почела је 27. фебруара 2022. године у Саборном храму Христовог Васкрсења светом архијерејском Литургијом којом је началствовао Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Саслуживали су преосвећена господа епископи северноамерички г. Сава из Грузијске Православне Цркве, милешевски Атанасије, диселдорфски и све Немачке Григорије, брегалнички Марко из Православне Охридске Архиепископије, рашко-приозренски Теодосије, западноамерички Максим, славонски Јован, захумско-херцеговачки Димитрије и будимљанско-никшићки Методије, као и многобројно свештенство Српске Православне Цркве, уз молитвено учешће хиљада верника из свих крајева Црне Горе.

-Као људи крштени у смрт и васкрсење Христово позвани смо да до краја будемо Христови, да Њему живимо, да Њиме процењујемо свјет и историју и исто тако да приступамо својим ближњима. Каже се у Јеванђељу да онај који је Христов, тај га препознаје, не само индивидуално него у сваком лику, а посебно код оних који су потребити. А таквих је толикомного око нас. Није довољно само чинити добра дела да би се дошло до спасења. У том случају Христос није потребан. Уколико добра чинимо онима који су гладни или жедни, када примамо странце или посећујемо оне који су у тамницама. Јеванђеље данашње, али и Црква износи пред нас једну важну истину: не може се ући у Царство Очево, благословено и припремљено пре постања света, уколико се не прође кроз Христа који се поистоветио са онима о којима говори данашње Јеванђеље. То значи да Христос стоји на вратима Царства и да може проћи кроз та врата само онај који воли и прашта, беседио је владика Максим после читања светог Јеванђеља.

Након светог причешћа пред Саборним храмом митрополит Јоаникије је поздравио архијереје, свештенство и хиљаде сабраних верника:

-Свети Симеон је био човјек дубоке вјере, несвакидашње побожности и огромне енергије, велики ктитор светих Божјих цркава. И дан данас гледамо на љепоту и узвишеност његових дјела. Он је творац и моћне средњевјековне српске државе, која је за пуних двјеста година послужила њега напредовала. И касније све остале мале државице које су настајале из ње, па и Зета тадашња и Црна Гора каснија имале су ту свијест да су настале из немањихке државе. Па су касније и Балшићи и Црнојевићи и Петровићи разумијевали себе и свој положај као наследнике Немањиха. И та идеја немањихка обједињавала је цио српски народ. И тој мисли завјетној нарочито су дали велики допринос велики Петровићи. За нас хришћане најважније је то што је Свети Симеон Мироточиви био примјер истинске побожности коју је на сваком свом кораку показао, и преко својих задужбина, од манастира Вољавца у Бијелом Пољу, преко Светог Николе у Топлици, Ђурђевих Ступова у Расу, Студенице и Хиландара. Он је родио светитеље, и био и остао велики и непревазиђени

духовни ауторитет и својој породици и свим својим наследницима, нашем народу до дана данашњега.

-Имали смо велики благослов од када смо кренули у подгоричку Светосимеоновску литију. Овдје смо се сабирали и обједињавали, надахњивали се духом Светога Стефана Немање и светих и великих Немањића и свих њихових светих и достојних наследника. Сјећамо се како је то било прије двије године када смо били изложени великој неправди, када су ову велику Светосимеоновску литију предводили наш блаженопочивши митрополит Амфилохије и Блажењејши Митрополит кијевски Онуфрије који је данас на великоме распећу. Молимо се Богу како је он нас укрепљавао и оснаживао својом љубављу да и њега Бог укријепи да сачува јединство свога народа и канонско јединство Украјинске Православне Цркве у заједници са свим светим Божјим црквама у васељени, казао је митрополит Јоаникије.

Потом се Светосимеоновском сабору обратио Епископ северноамерички Сава из Грузијске Патријаршије рекавши да је блаженопочивши митрополит Амфилохије увек ишао први пред верним народом и говорио истину Божју:

-Митрополит Амфилохије и блаженопочивши епископ Артанасије били су велики јерарси Православне Цркве, не само у Српској Православној Цркви него у васељенском православљу. Хвала Богу, они имају добре наследнике њиховог пута који је Христов пут, поручио је владика Сава.

Светосимеоновску беседу је изговорио проф. др Душан Крцуновић. Затим је прочитана порука Светосимеоновског сабора:

Ми, архијереји, свештенство и вјерни народ, сабрани данас у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици око празника Преподобнога оца нашега Симеона Мироточивога у његовом родном граду, поздрављамо срдечно све православне вјернике широм васељене, као и све људе добре воље.

Свако људско биће, па и цио један народ, пред Богом стоји или као родна маслина, која даје плода или као осушена смоква која се сијече и у огањ баца. Као народ светосавски и светосимеоновски данас стојимо пред лицем Божијим благодарни што нам је подарио Стефана Немању, Светог Симеона Мироточивог, ту родну маслину која рађа великог и светог плода скоро девет вјекова. Свети Симеон је свој земаљски пут започео на Рибници, данашњој Подгорици. Ту је рођен тјелесно и духовно. Одабрао је овај мудри владар да његов животни пут буде пут који води у Живот Вјечни. Не само да је он ходио тим путем, него је сав српски род призвао на тај пут. У сину његовом, Светом

Сави добили смо оца наше Цркве, који је оснивањем Жичке архиепископије, основао и бројне епископије, међу којима и Епископију зетску, данашњу Митрополију црногорско-приморску, која је у својој осмовековној историји пролазила кроз многа искушења и изазове, али увијек остајала вјерна својим првопастирима Светом Симеону и Светом Сави.

Осам вјекова наше помјесне Цркве смо дочекали у намјери тадашњих власти да ради остварења неразумних идеолошких и политичких циљева, озакони дискриминацију Митрополије црногорско-приморске и других епархија Српске православне Цркве у Црној Гори, да јој укине правни статус стицан у дугој осмовековној историји и да, на крају, понизи и погази нашу грађанску и вјерску слободу.

Ова неправда, пробудила је у народу дух слободе, слоге и заједништва. Вођени Светим Василијем и Светим Петром, предвођени нашим архипастирима, оцима и учитељима блаженопочившима Митрополитом Амфилохијем и Епископом Атанасијем, који су се преселили у наручје Божије и њиховим насљедницима Митрополитом Јоаникијем и Епископима: Атанасијем, Димитријем и Методијем, надахнути вјером наших славних предака, наша борба се преобразила у свенародни молитвени литијски покрет. Посебно је значајно то што су православни хришћани у Црној Гори у том свештеном ходу обрисали различите подјеле и сва подозрења међу собом, измирили се и објединили око имена Божијег и својих Светиња.

Нарочито смо благодарни Богу што се у Црној Гори још једном потврдило и утврдило канонско јединство наше помјесне Српске православне Цркве. Сви епископи, свештенство и монаштво са вјерујућим народом посвједочили су јединство у вјери и љубави са Патријархом српским, а преко њега и јединство са осталим помјесним православним црквама дајући тиме велики допринос јединству Једне Свете Саборне и апостолске Цркве Христове. За нас ово јединство представља завјет који смо примили од наших светих предака, а који ћемо уз Божију помоћ, свим својим бићем чувати и као највећу светињу предати у аманет нашим потомцима.

Стојећи пред Богом, стојећи пред Светим Симеоном Мироточивим и пред вама, браћо и сестре, народе Божији, желимо да одбацимо све недобронамјерне и нетачне гласине које уносе немир и неспокојство међу вјерним чедима наше Свете Цркве, а који хоће да доведу у питање ово јединство за које смо сви, без разлике и изузетка, дали свој допринос. Догађаји који су иза нас показали су да кад смо једно и заједно, једни са другима и са Христом, достижемо истинско људско достојанство и слободу

пред Богом и пред свијетом.

Сјећање на посљедњу Светосимеоновску литију од прије двије године обнавља нашу љубав и бригу према православној браћи у Русији и Украјини. Са нама је прије двије године, у тренуцима наше смутње и невоље био Његово Блаженство Митрополит кијевски Онуфрије да посвједочи истинско јединство удова Христовог тијела, сродника по крви и језику, а изнад свега по духовном сродству. Молимо се Богу да ратна дејства престану и да завлада братски мир у благословеној Украјини међу свим духовним потомцима Светог кнеза Владимира.

Данас се молимо да Свети Симеон излије своје миро братске слоге и љубави на све вас и на сваку богољубиву душу, да помири посвађане, сједини разједињене, уразуми неразумне, добре утврди у доброти, а свима дарује јеванђељске мудрости и вјере какву је и он имао, да бисмо и ми ходили путем који води у живот вјечни и дали плода на овој родној маслини.

Драга браћо и сестре,

Нека нам је свима срећан свијетли празник Преподобнога оца нашег Симеона Мироточивог и дај Боже да га увијек свенародно прослављамо у миру, братској слози и међусобној љубави!

Предвођене архијерејима и свештенство хиљаде верних су кренуле у литију улицама до Немањиног града на саставцима Мораче и Рибнице, где је благосиљан славски колач. Народни гуслар Максим Војводић отпевао је стихове народне песме Куд се ђеде цар Немање благо. Литија се потом вратила пред Саборни храм, где је приређен свечани празнични програм.

